

ministeren. Dog kan der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold er til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt.

Den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelse, lægges ogsaa til Grund for Ligning af Kommuneskat, for saa vidt vedkommende Skatteyder er ansat til Indkomstskat til Staten. I Vedtægten kan fastsættes, at Skatteindtægten udfindes ved til denne Indkomst at lægge: indtil 50 pCt., for saa vidt den flyder af Kapital, Tiender eller andre bestandige Afgifter; indtil 35 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom; indtil 25 pCt., for saa vidt den er Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende; indtil 15 pCt., for saa vidt den er pensionsberettiget Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune. I Vedtægten kan endvidere fastsættes, at den saaledes udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder kan efter Lejligheden forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 30 pCt. (for Kommuner, hvor Kildeartsbeskatning ikke anvendes, med indtil 40 pCt.) og indtil 70 pCt., hvorved dog iagttages, at den stedfundne Forhøjelse eller Nedsættelse i de enkelte Tilfælde — under Hensyntagen til de i § 7 nævnte Omstændigheder — maa staa i Forhold til den Forhøjelse eller Nedsættelse, der foretages overfor skattepligtige med tilsvarende Indkomster. Indkomster i Landkommunerne paa 1 000 Kr. og derunder og i Købstæderne paa 1 300 Kr. og derunder kan derhos nedsættes efter Ligningsmyndighedernes frie Skøn, dog saaledes, at Skatteydelsen ingen Sinde helt kan bortfalde. Den ifølge disse Regler udfundne Skatteindtægt beskattes i lige Forhold.

Ved Skatteindtægtens Ansættelse til Kommuneskat fradrages som skattefrit et Beløb af 200 Kr. for hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold. Nævnte Fradrag foretages, inden Forhøjelse eller Nedsættelse af Skatteindtægten finder Sted. I Landkommuner, hvor Prisforhold og Levofod maatte tale derfor, kan Børnefradraget efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse nedsættes med indtil 100 Kr. Under tilsvarende Hensyn kan Børnefradraget i Købstadkommuner og de dermed i Forbindelse staaende Landkommuner forhøjes med indtil 100 Kr.

Enhver Skatteyder har Ret til Selvangivelse, saavel af hele sin Indkomst samlet som af Indkomsten af de forskellige Kilder, hvoraf den er runden. Ligningsmyndigheden kan ikke forkaste saadan Selvangivelse uden efter at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse.

§ 8.

I alle Kommuner skal paa en særlig Liste, som hverken i sin Helhed eller for enkelte Ansættelsers Vedkommende maa offentliggøres i Pressen eller paa anden Maade, anføres de paa Grund af Ophold i Kommunen skattepligtiges virkelige Indkomster, altsaa uden Forhøjelse eller Nedsættelse af noget Hensyn. Den samlede, paa de saaledes opførte skattepligtige lignede, personlige Kommuneskat multipliceres med 100, og det udkomne Beløb divideres med Summen af de paa den nævnte Liste opførte Indkomstbeløb. Det herved fremkomne Tal, som bliver at offentliggøre og at anføre i Skattekvitteringen, benævnes Kommunens Skatteprocent.